

Események 2013-2014 tanév

Dorozslói búcsú - szeptember 7-8.

Kollégiumunk Stella Maris kórusa is meghívást kapott a dorozslói Kisboldogasszony Búcsúra. A lányok a meglehetősen hideg este ellenére szépen teljesítettek :) Köszönjük, hogy büszkék lehetünk rájuk!

Kollégiumi beavató - szeptember 10.

Zarándoklat Nisbe - szeptember 20-21.

Kollégiumi hétvége - november 15-17.

Megemlékezés az aradi vértanúkról - október 7.

A 13 aradi vértanú közül többen is kötődnek a Bánáthoz. Leiningen-Westerburg Károly törökbecsei feleségének írt levelének részletei is elhangzottak megemlékezésünkön.

Leiningen-Westerburg Károly levele feleségének (részletek)

Egyetlen, utolsó leheletemig szeretett Lizám!

A kocka eldőlt, és csak kevés órám marad még e világon, hogy előkészüljek a keserves lépésre. – A halál nem volna rettenetes rám nézve, ha egyedül állnék; de a rád és ártatlan gyermekeimre való gondolat, drága Lizám, súlyosan nehezedik lelkemre.

A csapás nem ért készületlenül. Azt hittem, mindenre készen vagyok: és mégis e pillanatban görcsösen vonaglik a szívem arra a gondolatra, hogy téged, legnagyobb kincsemet, örökre elveszítelek. – Nem! – nem örökre! Erős a hitem, hogy egy szebb és jobb élet következik erre az életre; szellemem körülötted fog lebegni, mert hisz a szellemnek mindenütt van hona, ameddig Isten mindenhatósága ér.

Szívesen, ó, mily szívesen éltem volna, hisz megvolt mindenem, ami boldoggá teszi az életet, olyan boldog voltam a veled való házasságban, amilyen csak lehet az ember.

Milyen tisztán és fenségesen áll előttem emléked, mennyire szeretném, ha ki tudnám fejezni szavakkal, milyen fájdalmas érzéssel gondolok rád! Adjon erőt a mindenható Isten, aki szívembe lát, hogy úgy halhassak meg, mint egy keresztyén. Mindig híven hódoltam őseim vallásának, a lelkész kezéből fogadtam hitem vigaszát, és kész vagyok uram és teremtőm ítélőszéke elé lépni.

És te, Lizám, aki mint a vigasz és remény angyala álltál mellettem, kinek csak gyöngén viszonzhattam azt a boldogságot, melyét túláradó szereteteddel szerezteél nekem: adjon Isten bátorságot és erőt neked súlyos végzeted elviselésére.

Nekem pedig bocsásd meg, drága Lizám, ha ez életben megbántottalak vagy nem voltam elég gyöngéd hozzád. Nem hallhatom hangodat, de szívem azt mondja, hogy megbocsátsz.

Igen, Lizám, remélem, hogy te is, habár fájdalmasan, de engedelmesen és alázatosan szembe tudsz nézni sorsoddal. – Imádkozom érted és gyermekeimért forró áhítattal, és azt mondják: egy halni induló imájának és áldásának különleges ereje van. – Tudom, hogy vérezni fog a szíved; de a gyerekek iránti kötelességeid érzete meg fogja enyhíteni fájdalmadat, és nem sok idő múlva eleven másomat láthatod majd Árminunkban, aki annyira hasonlít rám. A gyerekek még meg vannak kímélve a fájdalomtól, és ez jól van így, ők a te szavaidból fogják megismerni apjukat, és ki mondhatná meg nekik jobban, mint te, hogy apjuk, bár az emberi törvények elítélték, szívében becsületes ember volt, aki meggyőződéséért halt meg.

Édes drága Lizám! Gyermekeim! Éljetek boldogan! Nemsokára kiszenvedek. Még egyszer köszönet hű szerelmedért, mindenért, amit értem tettél. – Istenem, Istenem! Nem bírom tovább. Isten veled, életem, mindenem!

Arad, 1849. október 5.

Holtig hú Károlyod

Mikulás-est - december 5.

Kollégiumi karácsony - december 18.

Lelkigyakorlatos hétvége - március 28-30.

A lelki gyakorlat vezetői:

Tóth Tamás atya, Balázs Magdolna és Tyukodi Beáta SJC
Köszönjük nekik, hogy ismét eljöttek hozzánk!

Beszámoló helyett álljon itt két "búcsúdal":

1. Koleszéknál ég a világ, együk már a túrórudit,
Zimme zum, zimme zum, rece-fice bumm-bumm-bumm
Tamás atya, Magdi néni sok új élményt hozott nekünk, *zimme zum...*
Megtanultunk színészkedni, szűzfán pedig nevetgélni, *zimme zum...*
Nagyon jó volt beszélgetni, előadást nézegetni, *zimme zum...*
Simogatás vagy ajándék, vajon énrám mi jellemző? *zimme zum...*
Köszönjük, hogy velünk voltak, ennyi jóra tanítottak, *zimme zum...*
2. Egy hétvége volt ez, mi felejthetetlen lesz.
A péntek esti nevetések, a szűzfa és a sok kérdések.
Tanultunk és játszottunk, sok mindent átéltünk.
Filmeztünk és sírtunk, báránysot játszottunk
és összevissza sikítoztunk.
Bíboros és rablók, egy ember és a fogadó.

A bor és az olaj, a szamár és a dénár.
Egy élmény ez mind, egy kőbe vésett pillanat,
mely szívünkben örökre megmarad!
Köszönjük nektek!

Éneklés a Püspöki Konferencia szentmiséjén - április 8.

A Szent Cirill és Metód Nemzetközi Püspöki Konferencia tagjai ezekben a napokban Nagybecskerekben ülészttek. Német László püspök atya kérésére a kollégium diákjai énekeltek a konferencia záró szentmiséjén, melyet Orlando Antonini apostoli nuncius celebrált. (fotók: Kovács Szöszzill)

Kollégiumi kirándulás – Makó - május 9-11.

Címszavakban:

piros busz, Kukutyin, szilvás gombóc, fókusz, család-tréning, csillagok, szörp (nem szok :), fürdő, hagymás épületek, játszótér, Paraszt-olimpia, Anna, indiai pap, repülő tehén (?), Maros Kalandpart, inga, raszta, Milán, 18. születésnap, Republic, rotunda, Tesco, izomláz...

Részletek az élménybeszámolókból:

„Az út hosszú és kimerítő volt, de a jó társaság mindig felvidít. A buszban szeretek az ablak mellett ülni, így mindig csodálhatom a gyönyörű tájat. Amikor megérkeztünk, az ottani kollégiumban szobát választhattunk és már mehettünk is ebédelni. Az étterem öt percrenyire volt a kollégiumtól. A szilvás gombóc nagyon ízlett. Ebéd után jóllakottan visszamentünk a kollégiumba, kaptunk egy kis szabad időt, ezalatt megpihentem és kipakoltam. Kis szünet után elkezdődött a tréning. Nagyon örülök, hogy megismerhettem Ildikó nővért, a gyakorlat vezetőjét. Sokat köszönhetek neki, hiszen segített abban, hogy elfogadjam, sőt jobban megismerjem a családomat. És megbocsássak azoknak a személyeknek, akikkel nem voltam túl jóban az évek során. Sok mindent felfogtam és a tréning segítségével képes voltam egy picit jobb emberként haza jönni. Aznap este meglepetés ért bennünket, természetesen csak azokat, akik pakoltak fürdőruhát, mert elmentünk a makói Hagymatikum fürdőbe. Hatalmas volt, nagyon jól szórakoztunk, élveztük a forró fürdőt, még szaunáztunk is...”

Horvát Renáta

„Ági vezetőnk segítségével megismertük a fókuszolást és többet megtudtunk magunkról, mint azt gondoltuk volna. Sokat foglalkoztunk a bensőnk megfejtésével és az érzéseink leírásával. Nagyon élveztem az egészet, tetszett, hogy meghallgatnak és tanácsokkal látnak el. A nap végére újra gyerekek érezhettem magam, ugyanis Regina nővér elvitt minket sétálni és közben egy hatalmas játszótéren kötöttünk ki. Mindenfélét kipróbáltunk, hintáztunk, csúzdáztunk és a várat is elfoglaltuk. (...) Szombat estére újabb érdekes program várt ránk, csillagokat mentünk nézni a szegedi víztoronyhoz. Távcsőből megnézhattük a Marsot, a Jupitert, a Szaturnuszt és a Holdat is. Majd beültünk egy hordozható Planetáriumba, ahol 3D-s videót vetítettek a sátor belső tetejére. Hihetetlenül élveztem az egészet, néha még meg is ijedtem néhány képkockától, tényleg elhittem, hogy én is ott vagyok és nekem repülhet egy meteorit...” (Capár Réka)

„...ahogy a parkba léptünk, megkaptuk az alapinformációkat, és indulhattunk a kalandra. A Maros felett kétszer csúsztam. Nem én voltam az egyetlen, aki átvisította az egészet. A legfontosabb, hogy ez volt a kulcspon, ahol legyőztem félelmemet, és erőt kaptam a későbbiekhez. Ezután következett a kötélpálya, ahol egy rasztás ember várt minket. Meg kell mondanom, tényleg jól nézett ki. Ezt a pályát fizikailag és pszichikailag is elég jól végig másztam, néha besegítettek a vezetők, szavakkal, hogy: „ez ide megy, ez oda”, meg ilyenek. Végigjutottam. Majd következett az alpesi pálya, ahol fel kellett mászni egy himbálódzó létrán, ami kb. 12 méter magas volt. A nehéz munka meghozta gyümölcsét, és miután felmásztam, csak az egyik fa tetejéről a másik fa tetejére kellett csúsznom. A kezem kisebb sérülést kapott, de a megnövekedett adrenalin szintem miatt nem éreztem abban a pillanatban. Csak később. Végig értem, lemásztam. Mindenki csodálkozott, hogy: „Anita, te ezt tényleg megcsináltad?” , fura volt.”

Gyarmati Anita

Ballagás - május 13.

Idén hat ballagó diákunk volt:

Lapcsevity Nikol, Zombori Brigitta, Bancsov Laura,
Szablyov Karina, Győri Erzsike, Szili Kornélia
Isten áldása kísérje őket a továbbiakban is!

Cserkészeink fogadalomtétele - június 10.

Varga Zoltán atya misézett nekünk abban a piarista templomban, ahonnan a magyar cserkészlet elindult. Szentmise keretében kollégistáink közül öten tettek cserkészfogadalmat:
Tóth Orsolya, Capár Réka, Firsing Szanella, Kazi Sára, Nyári Marina

Kinek mi áll jól? - június 16-18.

Judit néni (Antónyiné Horánszky Judit) Budapestről érkezett hozzánk. Kis csoportokban foglalkozott velünk: képeket nézegettünk és kritizáltunk, majd mindenki megvizsgálhatta, melyik évszak-típushoz tartozik és melyik színek állnak jól neki. Érdekes időtöltés volt, sokat tanultunk belőle :)

Búcsúest - június 18.

Ezen az estén búcsúztattuk a tanévet, Ilosvai Ritát és M. Regina nővért. Vidám-sírós együttlét volt...

